

Castanyer de la Torre del Senyor Enric

Els Hostalets de Pierola

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	C. J. Mestre Lladós, 1
Emplaçament	Al pati de la Torre del Sr. Enric
Alçada:	358 m

Coordenades:

Latitud:	41.53347
Longitud:	1.77101
UTM Est (X):	397477
UTM Nord (Y):	4598709

Classificació

Número de fitxa	08162 - 60
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Espècimen botànic
Estil / època:	Contemporani
Segle	XX
Any	c. 1920
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Ornamental
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament dels Hostalets de Pierola.
Autoria de la fitxa	Natàlia Salazar Ortiz/Jordina Sales Carbonell
Data de registre de la fitxa:	dc., 06/05/2020 - 02:00

Descripció

Exemplar amb més d'un metre de diàmetre de tronc i una copa d'uns 4-5 m. Fa entre 7 i 8 m d'alçada.

Història

Donat que la casa es va edificar cap a 1920, és raonable pensar que el castanyer es plantés per aquelles dates. El castanyer (*Castanea sativa*) és un arbre forestal de fulla caduca de la família de les fagàcies. Originari dels voltants del Mediterrani, es troba a l'Àfrica del nord, a l'Europa meridional i a l'Àsia Menor. Als Països Catalans es troba conreat o naturalitzat. És un arbre de gran volum (entre 20-35 metres d'alçada) i amb un tronc, buit en la vellesa, que pot passar dels 2 metres de diàmetre. L'escorça és llisa i d'un marró clar fins els 15-20 anys, després s'enfosqueix i s'esquerda longitudinalment. Les fulles són de limbe llarg, de 16 a 28 cm de longitud, i 5 a 9 cm d'ample, de color més clar al revers i d'un verd més fosc a l'anvers. Són oblongo lanceolades, simples, profundament dentades, agudes i glabres (sense pèls). La textura de les fulles és similar a la consistència del cuir, és a dir coriàcia. La nervadura és pennada. Les seves flors maduren a la tardor i es converteixen en castanyes. Són flors cícliques, en aquest cas actinomorfes (amb més de dos plans de simetria). L'àrea d'expansió actual del castanyer és deguda a plantacions que ja havien començat en època romana. A més de les castanyes la seva fusta flexible era molt utilitzada per a fer botes per a vi. La llenya de castanyer, però, no és un bon combustible ja que desprèn molt fum i poca calor.

Bibliografia

ESTRADA, Gemma (1992): "Ajuntament (Torre Cucurella)", Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Barcelona.

ESTRADA, Gemma; ASENSI, Rosa M. (1997): Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. L'Anoia, Barcelona, p. 87.

